

Júlia

Annie West

Isztambuli kaland

Kimberly Lang

Botrány Hollywoodban

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Annie West, 2022 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Júlia 847. eredeti címe: *Claiming His Virgin Princess*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Deák B. Miklós

© Kimberly Kerr, 2012 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Júlia 848. eredeti címe: *Redemption of a Hollywood Starlet*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2014)

• Magyarra fordította: Fejes Zsuzsa

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 847-848. számában, 2026

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-163-1

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Telefon: +36-30-300-9899-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Annie West
Isztambuli kaland

ELŐHANG

– Jóképű pasi, de nem kedvelem. Összetörte a mi kedves hercegnőnk szívét...

– Pszt! Bármelyik pillanatban megérkezhet! – suttogta egy másik hang. – Tudod, hogy ő mindig pontos.

Ilsa szívverése felgyorsult, ahogy a gyermekosztály folyosóján lépdelt, de sikerült külsőleg nyugodtnak maradnia. Születése óta azt tanították neki, hogy nyilvánosan ne mutassa ki az érzelmeit.

A főnővér idegesen pillantott rá.

Ilsa megállt, és megcsodálta az új, színes falfestményt.

– Ez még a múlt hónapban nem volt itt. Nagyon vidám.

– Igen, az, felség. A betegek megmondhatták, mit szeretnének látni rajta. Jó látni, ahogy a kicsik mosolyognak, amikor elhaladnak mellette.

Ilsa bólintott, és alaposan megnézte a kristálytiszta vízesést, a tündéreket, a törpéket és a számtalan állatot, a sünöktől az egyszarvúig. A kép egyik sarkában meglátta Altbourg királyi palotáját. Előtte állt egy hercegnő, csillogó diadémmal aranylő haján, kezét egy sötét hajú férfi fogta, aki Vallort zöld egyenruháját viselte.

Ez valószínűleg rá és a szomszédos ország királyára utalt. Ilsa szája sarka megrándult. Most, hogy felbomlott az eljegyzésük, Lucient leretusálják majd?

Ilsa nem sajnálta, hogy ez az érdekházasság nem jön létre, de elege volt abból, hogy állandóan erre emlékeztetik. Mindenki az elhagyott menyasszonyt látta benne.

Nem egy, hanem két meghiúsult esküvő van mögötte...

Első vőlegénye egy szörnyű balesetben meghalt, a másik pedig elhagyta, hogy egy pincérnőt vegyen feleségül! Az emberek sajnálták.

Mennyire vágyott egy kis magánéletre! Azonban teljesítenie kellett a hivatalos kötelezettségeit, különben azt hinnék, hogy Lucient gyászolja.

Ráadásul a munka legalább eltereli a figyelmét. Olyan gyerekekért küzdhetett, akik sokkal nagyobb kihívásokkal szembesültek, mint ő a jelentéktelen problémáival.

A főnővér rámosolygott.

– Mehetünk?

Beléptek a két tinédzser lány szobájába, akiknek a kezelés miatt kihullott a hajuk. A fiatalabbik egy magazint vett fel az ágyáról, és gyorsan a párnája alá dugta.

A palota sajtócsapata mindennap tájékoztatta Ilsát a legfrissebb hírekről. Ha jól emlékezett, a címlapsztori címe ez volt: „Lucien bemutatja új szerelmét, és ezzel összetöri Ilsa szívét.”

Néha átkozta a jó memóriáját.

Este, amikor visszatért a palotába, annyira fáradt volt, hogy mindene fájt. Az, hogy mosolyogva játszott a tökéletes hercegnőt, megterhelő volt. Főleg a paparazzók tolakodó kérdései és a népe aggódó részvéte. Úgy érezte, mintha tizennégy találkoztól teljesített volna négy helyett.

Amint az ajtó bezárult mögötte, Ilsa megmozgatta a vállát, és levette magas sarkú cipőjét. Most egy forró fürdő jót tenne neki, megnyugtatóná az idegeit.

Elhúzta a száját. A hercegnőknek nem lehetnek idegeik. Ez ellentétes lenne a protokollal.

A lakosztályába vezető úton elhaladt a király dolgozószobája előtt. A nyitott ajtón keresztül hangokat hallott. Amikor meghallotta a nevét, megállt.

– Tényleg jó ötletnek tartod, Peter? – kérdezte az anyja. – Ilsa már nem tizenhét éves, hanem huszonhét. Akkor még észszerű volt kivonni a tűzvonalból, de most...

– Természetesen észszerű. Tizenévesként csak a szerelemről alkotott romantikus elképzelései voltak veszélyben. Ezúttal azonban kárt okoz az országunknak. A Vallorttal folytatott tárgyalások

kudarcba fulladhatnak.

Ilsa levegő után kapkodott. Az apja talán tehernek érzi? Egész életében keményen dolgozott Altbourgért. Soha nem lázadt fel a Justin herceggel kötött eljegyzés ellen – és Lucien ellen sem, amikor Justin balesetet szenvedett. Úgy érezte magát, mint egy használt autó, amelyik gazdát cserélt. De lenyelte a büszkeségét, ahogyan eltemette a romantikus álmait is. Mindig teljesítette a kötelességét.

Még most is, amikor legszívesebben egyedül lenne, megbízhatóan végigcsinált mindent, hogy elkerülje a spekulációkat.

– Peter! Nem gondolhatod komolyan! Ilsa szereti az országát. Mindent megtesz Altbourgért.

Melegség öntötte el Ilsa szívét. Legalább az anyja megértette.

De az apja máris válaszolt:

– Természetesen szereti. Így neveltük.

Ilsa lenyelte a keserűségét. Az apja is szerette, de ő már ismerte ezt a hangnemet. Királyként beszélt, és az a család felett állt. – Jelenleg a diplomáciai kapcsolataink egyszerűbbek lennének nélküle.

Remegve vett levegőt, de a tüdeje mintha összehemperedt volna.

Tizenhét évesen még azt hitte, hogy a szerelem megváltoztathatja az életét. Tévedett, de megtanulta, hogy a törött szív nem öli meg, hanem erősebbé, elszántabbá teszi. Vigaszt talált a kötelességeiben, a családjára iránti szeretetében és a népe tiszteletében.

Most azonban a népe csak szánalmat mutatott iránta. Idegenek intim kérdéseket tettek fel neki, a családjára pedig...

Egész életében ő volt a szívélyes, nyitott, megbízható hercegnő, aki hízelgő képet festett az altbourgi királyi házról, és gyönyörű fotókat szolgáltatott a nyilvánosságnak.

De ő több, mint csak egy arc a címlapokon. Több, mint az országa elkötelezett nagykövete. Több, mint a diplomáciai kapcsolatok záloga.

Születésétől fogva előre meg volt írva a jövője. Most pedig minden terv füstbe ment.

Mikor tett valaha is valamit csak saját magáért? Valószínűleg ezért érezte magát belül üresnek.

Pedig felelős önmagáért. Gondoskodnia kell arról, hogy jobban érezze magát. Senki más nem fogja megtenni helyette.

Hirtelen semmit sem akart ennél jobban. Szabadságra vágyott, legalább egy rövid időre. Egyszerűen csak önmaga akart lenni.

1. FEJEZET

Noah elgondolkodva bólintott, miközben a férfi elmagyarázta neki az üzleti ötletét.

Sem az idő, sem a hely nem volt megfelelő ehhez. A fényűző Yacht Club de Monaco tele volt emberekkel, és a zenekar muzsikája a nyitott ajtókon keresztül a teraszra is eljutott. Noah megértette, hogy egy start-up minden lehetőséget megragad, hogy szponzorokat találjon. Ráadásul az ötletnek megvolt a maga vonzereje.

Csakhogy ő nem tudott másra koncentrálni, csak a táncparkettre, amely tele volt gazdag és szép emberekkel. Úgy tűnt, mindenki a lehető legjobb oldaláról akarja magát megmutatni. Tekintete folyamatosan találkozott a fiatal nők tekintetével, akik meg akartak győződni arról, hogy rájuk néz-e.

De csak egy nő tűnt ki a tömegeből. Nem tűnt kevésbé előkelőnek, mint a többiek, de teljesen magába fordult, miközben önfeledten mozgott a zene ritmusára.

Hihetetlenül csábító volt a kobaltkék ruhájában, lenyűgöző vörös ajkával és hullámos aranyhajával.

Látva a mozdulatait, Noah-ban érzéki vágy ébredt. Már tegnap óta nem tudta kivenni a fejéből, pedig valójában el akarta kerülni.

Ilsa hercegnő Altbourgból, az Alpokban fekvő kis királyságból, amely sípályáiról, bankjairól, fejlett robotikájáról és régimódi monarchiájáról volt híres.

Amióta milliárdos lett, Noah gyakran randizott gazdag nőkkel. De mélyen gyökerező előítéletei voltak az örökölt kiváltságokkal rendelkező sznobokkal szemben. Egy hercegnő pedig biztosan köztük tartozik.

Tegnap a jótékonysági ebédnél tűnt fel neki. Méltóságteljes volt, ahogy az egy királyi sarjtól elvárható. Az azonban még jobban lenyűgözte, hogy a kisugárzása furcsa módon törekenynek mutatta.

Ma este kevésbé volt visszafogott. Noah figyelte, ahogy tánc közben aranyhaja a vállát verdesi.

– Mr. Carson? Szeretném nyugodtan elmagyarázni az ötletemet. Egy kis kezdőtőkével én...

Noah a beszélgetőpartnerre felé fordult.

– Tényleg szeretnék többet is megtudni erről, de nem most. Küldje el nekem e-mailben a részleteket. Gondoskodom róla, hogy a csapatom megvizsgálja a javaslatát.

A férfi hálásan megköszönte, Noah átadta neki a névjegyét, és távozott.

Mindig hallgatott a megérzésére, és az most azt súgta neki, hogy mutatkozzon be egy nőnek, aki másfél napja nem ment ki a fejéből.

Ilsa vizsgozta a férfi pillantását, és egész testét bizsergés járta át. Érezte, ahogy a mellbimbói megkeményednek az ujjatlan ruha anyaga alatt.

Még mielőtt kinyitotta a szemét, tudatában volt a férfi jelenlétének. És valóban: kissé távolabb ott állt az a széles vállú férfi, aki tegnap titokban figyelte.

Az ebédnél nem akart megismerkedni vele, de ösztönösen újra és újra felé pillantott.

A zene elhallgatott, mire Ilsa megállt, és levegő után kapkodott. Elveszett a muzsikában, most pedig ideje volt visszatérnie a valóságba. Apja szemében már az is épp elég rossz volt, hogy kibontva viselte a haját, és a ruhája csak a combja közepéig ért. De most nem akart a királyra gondolni.

– Szeretne táncolni? – A mély férfihang rendkívül érzéki volt.

Ilsa lassan feléje fordult. Tudta, ki az, pedig csak az álmaiból ismerte. Melegség áradt szét a testében.

Magas sarkú cipője ellenére is csak a férfi álláig ért. Az idegen arca markáns volt, bőre barnára sült.

Ilsát minden porcikája menekülésre ösztönözte. Ez a vonzerő veszélyes!

Mégis ott maradt, ahol volt. Inkább felemelte a fejét, és ekkor a legkülönlegesebb szempárba nézett, amelyet valaha látott.

Tiszta, okos, türkizszínű szem, mellyel a koromfekete szemöldök és a sűrű szempillák lélegzetelállító kontrasztot alkottak.

Közelről a férfi nemcsak karizmatikus volt, hanem egyszerűen lenyűgöző.

– Felség?

Azonnal rátört a kiábrándulás. Egy pillanatra azt remélte, hogy valami megmagyarázhatatlan erő vonzotta őket egymáshoz.

De ez természetesen nonszensz. A férfi tudta, ki ő, és be akart mutatkozni neki, hogy kapcsolatot teremtsen vele, ami később a hasznára válhat.

Ilsa felvette a hűvös, profi, hercegnői mosolyát.

– Sajnos elkésett. A tánc már véget ért, és én...

Ebben a pillanatban újra elindult a zene. Kevésbé ritmikus, inkább lassabb és dallamosabb. A fények elsötétültek, és a férfi felhúzta a fekete szemöldökét.

Nem tűnt önteltnek, inkább vonzó módon magabiztosnak.

Ilsa mély levegőt vett, és emlékeztette magát, hogy az idegen csak egyike azoknak a férfiaknak, akik mindenképpen meg akarják ismerni a hercegnőt. De beszívta a fűszeres illatát, és a hormonjai megőrültek.

Azt állíthatná, hogy már eleget táncolt, ehelyett bólintott.

Természetesen mozgott a férfi karjában. Mintha évek óta összeszokottan táncolnának együtt.

Amikor a férfi tekintete az ajkára siklott, forróság öntötte el.

– Óvatosan, hercegnő!

Az idegen magához húzta, mielőtt összeütköztek volna egy másik párral. Ilsa érezte a férfi testének melegét.

Mozgása erőteljes és ruganyos volt. Vajon mi lehet a foglalkozása? Talán sportoló? Elég atletikus volt, és nem hiányzott belőle a határozottság sem. De a viselkedése másra utalt.

Egyrészt mindent meg akart tudni róla, másrészt vonzotta ez az idegenség.

– Miért akart velem táncolni? – kérdezte végül.

A férfi habozott.

– Nem tudtam ellenállni a készítésnek.

Bárki más felületes bókot mondott volna a külsejéről. De ő csak továbbra is intenzíven nézte, és a teste mintha magától mozogott volna az érzéki zene ritmusára, tökéletes összhangban az övével.

Emberek vették körül őket, mégis mintha minden elmosódott volna körülöttük, mintha egyedül lennének egy láthatatlan buborékban, elszigetelve a külvilágtól.

Ilsa pislogott, és rájött, hogy a keze magától vándorolt át a férfi válláról az izmos mellkasára. Arcán forróságot érzett. El akarta húzni a kezét, de a férfi megfogta, és megrázta a fejét.

– Tegnap már feltűnt nekem, de nem akartam megszólítani.

Ilsa bólintott. Ez új volt.

– Aztán ma sem tudtam figyelmen kívül hagyni.

A férfi levette a nő kezét a mellkasáról, és az ajkához emelte.

Ilsa próbált megnyugodni. Hirtelen rájött, hogy mozdulatlanul állnak a táncparkett szélén, míg a párok elsuhannak mellettük.

Távolságot kellene tartania tőle. De ez a férfi egészen rendkívüli volt.

Ha elfordulna tőle, később megbánná. És ez a bizsergés...

– Nem ismerem magát.

– Ezen lehet változtatni. – A férfi ránézett. – Menjünk!

Az ötlet csábító volt, de botrányos. Egy idegennel elhagyni a klubot – ezzel minden szabályt megszegne. Ilsa pedig mindig betartotta a szabályokat.

A szeme sarkából számtalan kíváncsi pillantást vett észre. De hirtelen már nem érdekelt. Unta már, hogy oda kell figyelnie a hírnevére.

– Ki maga?

– Noah. Noah Carson.

A nevet a nemzetközi sajtóból már ismerte. Egy milliárdos, aki a találékonyságáról és a nők iránti vonzalmáról volt ismert. Most végre tudta, honnan ismerős neki az ausztrál akcentusa.

Úgy tűnt, a férfi észrevette a reakcióját.

– Ismerős a nevem?

– Elég hírhedt médiaszemélyiség, meg kell hagyni.

Noah elhúzta a száját.

– Minden elhiszi, amit a lapokban olvas?

Ilsa akarata ellenére összerezett. Ez érzékeny pont volt. Kamaszkora óta vad történetek keringtek róla. Az utóbbi időben pedig a szánalom, a gúny és a pikáns spekulációk domináltak.

Látta, hogy Noah megérti.

– Nem.

Noah előrehajolt, és azt suttogta:

– Velem biztonságban van, hercegnő. A szavamat adom. Nem teszek semmit, amit nem akar.

A lélegzete elakadt, amikor eszébe jutott, valójában mit is akar. Még soha nem vágyott ennyire egy férfira.

Megpróbálta magát meggyőzni arról, hogy csak azért viselkedik így, mert megbántották, és Noah érdeklődése balzsamként hatott sérült egójára. De az igazság más volt. Soha senkit nem talált még ennyire vonzónak.

Megnedvesítette ajkát a nyelvével, és látta a tüzet a férfi szemében. Borzongás futott végig a hátán.

– Hívjon Ilsának. Ne hercegnőnek.

Mosoly jelent meg a férfi ajkán, ami végleg eloszlatta Ilsa tartózkodását. Milyen érzés lehet ezeket az ajkakat megcsókolni?

– Hova megyünk? – Ilsa elképzelte, ahogy Noah felviszi a hotelszobájába, elhaladva a testőr mellett, akit ma reggel vett észre. Az apja biztosan azért küldte, hogy kellemetlen emlékeztetőül szolgáljon arra: a valóság végül utoléri, bármennyire is menekül előle.

– Gyere velem!

Ilsa belenézett a férfi lenyűgöző szemébe, és meglepődött, milyen természetesnek érezte, hogy tegezi. Szinte elkerülhetetlennek tűnt, ami következett.

2. FEJEZET

Ilsa látta, hogy a távozásuk feltűnést keltett, és hálás volt, hogy Noah nem állt meg.

Kint állt a testőr, kifürkészhetetlen arccal. Kétségtelen, hogy az apja még ma este megtudja, hová ment, és kivel.

– Minden rendben? – Noah megállt, és felé fordult. – Meggondoltad magad?

Ilsa nekidőlt, és belélegzett férfias illatát.

– Jól vagyok. És nem gondoltam meg magam.

Noah szélesen elmosolyodott, Ilsa pedig nyelt egyet. Ez a férfi nemcsak szexi volt, hanem gondoskodó is.

A hajója a kikötő másik végében állt.

Noah nem egy hatalmas, hivalkodó szuperjachtot birtokolt, hanem egy klasszikus, nagyon elegáns, antik vitorlást, fából. Elég nagy volt ahhoz, hogy bejárja vele a világot.

– Gyönyörű hajó.

Sokat elárul egy férfiről, mire költi a pénzét. Noah, úgy tűnt, értékeli a minőséget és a kézműves dolgokat. Sok gazdag ember csak azzal akar lenyűgözni másokat, hogy még nagyobb, még gyorsabb hajókkal, repülőgépekkel vagy autókkal rendelkezik. Noah nem úgy tűnt, mintha bárkinek is bizonyítani akarna.

Ilsa mégis nagyon ideges volt.

– Nem új, de nekem fontos az újrahasznosítás, és szeretem a régi dolgokat.

– Az új nem mindig jobb – válaszolta Ilsa. – Ennek van karaktere.

Noah felemelte a kezét, és csókot lehelt Ilsa ujjaira. A vágy hatalmas hullámként öntötte el.

– Menjünk – suttopta.

Ilsa elbűvölő mosolya szinte elvette Noah eszét.

Óvatosnak kell lennie, hogy ne ugorjon rá, amint fellépnek a fedélzetre. Egész éjszaka együtt lehetnek, és ő nem akart sietni. Főleg, hogy a nő füstös kék szeme kissé nyugtalannak mutatta.

Lehet, hogy ez a magabiztos hercegnő, akinek a világ a lába előtt hever, ideges?

– Egy pillanat!

A lány levette a cipőjét, és felemelte a szexi túsarkút a pántjainál fogva.

– A sarka nem tesz jót a fának, gondolom.

Noah megfogta a kezét, és továbbhúzta. Abban a pillanatban teljesen közömbös volt a fedélzeten keletkező lyukak iránt, de tetszett neki a nő figyelmessége.

Ahelyett hogy a lakosztályába vezette volna Ilsát, a tágas társalgóba mentek. Amikor felkapcsolta a lámpát, a szoba meleg, meghitt aranyfénybe burkolózott.

– Mit szeretnél inni? – kérdezte.

– Cseresznyelevet – válaszolta Ilsa azonnal. – Altbourg híres a cseresznyéről. Tortákban, rétesekben használjuk...

– És gyümölcsleiben is.

A lány bólintott.

– De itt biztosan nincs. Alma lé is jó lesz, köszönöm. Vagy egyszerűen ásványvíz.

Noah pezsgőre vagy valami egzotikus koktélnak számított. Előítéletes lenne? Másrészt a hírességek, akikkel eddig találkozott, meglehetősen kiszámíthatók voltak.

Vonakodva elengedte a lány kezét, és átment a bárhoz.

– Igazad van, nincs cseresznyelé. De van ásványvíz.

Miután töltött két pohárba, a nő még mindig ugyanott állt. Csak a cipőjét tette le a padlóra.

– A kilátás mesés.

– Igen, csodálatos.

A fedélzeten ültek, és nézték a kikötő vizén tükröződő csillogó fényeket. Itt is hallották a Yacht Clubban zajló parti hangjait. De a bársonyos sötétségben védve voltak a kíváncsi tekintetektől. Mintha saját világot teremtettek volna maguknak.

– Semmit sem tudunk egymásról. – Kinyújtotta a kezét, és a lány habozás nélkül megfogta. – Azt javaslom, hogy ismerkedjünk meg egy kicsit egymással.

Érezte, hogy lassan kell haladnia. Ilsa elképesztően szégyenlős volt.

– Meg akarsz ismerni?

– Te is engem, nem?

A lány elgondolkodott.

– Mit szólnál egy játékhoz? Húsz kérdés, és felváltva válaszolunk.

Noah hüvelykujjal végigsimított a lány csuklóján, és érezte a heves pulzusát.

– A húsz elég sok. – *Hogyan fogja ezt kibírni?* – Tartsunk meg néhányat későbbre!

Tetszett neki Ilsa nevetése. Annak ellenére, hogy fenntartásai voltak a kiváltságos nőkkel szemben, a hercegnő újra és újra meglepte.

– Rendben. Akkor mondd, Noah... – A lány szünetet tartott, és ő elgondolkodott, vajon tetszik-e neki a neve. – Mi tett boldoggá az utóbbi időben?

Gondolkodás közben kortyolt a vizéből.

Ott volt az a fantasztikus üzlet, amelyet nemrég kötött egy francia konzorciummal. Az mosolyt csalt az arcára. De igazán akkor nevetett szívből, amikor a bátyja és a családja látogatóba jött hozzá.

– Amikor az unokaöcsémel voltam. Tizenhárom éves, és nagyon energikus. Adj neki egy szőrfdeszkat, vagy esélyt, hogy legyőzzön valamelyik számítógépes játékban, és boldoggá teszed.

– Úgy hangzik, mintha jól kijönnétek egymással.

– Nagyon hasonlítunk. Sok felesleges energiával rendelkezünk. – Egy pillanatig Noah elgondolkodott. – Nos, Ilsa, miért vagy itt Monacóban?

Nem látta, de érezte, hogy a nő teste megfeszül.

– Az egyszerű vagy a bonyolult választ akarod? – kérdezte végül.

– Mindkettőt.

– Akkor ez két kérdésnek számít.

Noah lélegzete felgyorsult.

– Rendben. – Minél gyorsabban végeznek, annál hamarabb levehetik a ruháikat.

– Az egyszerű válasz az, hogy a paparazzóknak Monacóban esélyük sincs a közelembé férkőzni.

– Á, értem.

Talán tévedett. Amit idegességnek hitt, valójában csak óvatosság volt. A lány hozzászokott, hogy mindenhová követik. Úgy tűnt, hogy mostanában a paparazzók vadásznak rá. Ezt derítette ki Noah kis internetes kutatása. Sajnálta a nőt, ugyanakkor kíváncsivá is tette a dolog. Mi történhetett közte és a két volt vőlegénye között?

– És a bonyolult válasz?

A szeme sarkából látta, ahogy a nő melle csábítóan megemelkedik, de nem akarta bámulni. A sötétben talán többet árul el magáról.

Úgy tűnt, hogy nem könnyű megnyílnia. Noah is pontosan így volt vele. De ma este a szokásos védekező mechanizmusa furcsa módon hatástalan volt.

– Ami a fedélzeten történik, az a fedélzeten is marad, Ilsa. Nem árulom el a bizalmadat, ahogy te sem az enyémet. De nem akarom, hogy kényelmetlenül érezd magad. Ha a kérdésem túl személyes...

– Nem, semmi baj. Csak nem vagyok biztos benne, hogy megtalálom a megfelelő szavakat. Jó lenne egyszer beszélni róla. Biztos hallottál a megghiúsult eljegyzésemről...

– Igen, olvastam, hogy lemondátok az esküvőt. Miért?

– Idegesít, hogy Lucien szegény áldozatának állítanak be! Közösen döntöttünk így, és mindketten megkönnyebbültünk, amikor vége lett.

Érdekes... Tehát nem hiányzik neki az exvőlegénye. De mi a helyzet Lucien unokatestvérével, a néhai királlyal? Ilsa vele volt eljegyezve, mielőtt autóbalesetben meghalt. Még mindig érez iránta

valamit?

Noah a homlokát ráncolta. Nem tetszett neki a gondolat, hogy Ilsa egy múltbeli szerelmét gyászolja. Ő akart lenni az egyetlen.

Elég önző vagy, Carson! Alig ismer téged.

Noah azon tűnődött, vajon Ilsa kényelmetlenül érzi-e magát.

– Az életem fenekestül felfordult. Az összes terv, amit a családom szőtt... egyszerűen semmivé foszlott. Azt gondoltam, ha normálisan folytatom az életemet, az eltereli a figyelmemet. Ha a hazámért dolgozom, nemcsak nyilvános szereplésekkel, hanem valódi projektekkel, akkor a kedélyek megnyugszanak, és én újra úgy érzem magam, mint... – Abbahagyta, és ő elgondolkodott, milyen projektek lehetnek ezek.

– Az igazság azonban az, hogy... Altbourghan nincs rám szükség. – Ilsa ismét elhallgatott, és várt egy kicsit. – A rutinhoz való visszatérés nem működött. Ezért próbálkozom most egy kis szünettel.

– Pont a megfelelő helyen vagy ehhez. – Noah megpróbált lazának hangzani.

– Igen. Monaco tökéletes.

A lány most vidámnak és elszántnak tűnt. Noah biztos volt benne, hogy elrejtí az igazi érzéseit. Ismét végigsimított a hüvelykujjával a csuklóján. Amikor megérezte a pulzusát, heves vágy fogta el. Pedig még annyi mindent meg akart tudni róla!

Noah olyan közel volt hozzá, hogy a lány minden sóhajtását, minden öntudatlan mozdulatát észrevette, és egyre nehezebb volt nem bámulnia. Nadrágja feszült az izgalomtól, és sejtette, hogy lehetetlen lesz lassan haladnia. Talán majd másodjára...

– És te miért vagy Monacóban? – szakította meg a gondolatmenetét Ilsa.

Noah vállat vont.

– Üzleti megbeszélés. De már lezárult, és most nyaralok. Tavaly túl sokat dolgoztam. – Ami viszont gyors sikert hozott a projektjeinek. – Mivel egy csúnya influenza ellenére is folytattam a munkát, sokáig nem tudtam teljesen meggyógyulni. – A családja a múlt héten ideutazott, hogy ellenőrizzék, valóban nyaral-e. Természetesen úgy tettek, mintha csak meg akarnák látogatni. – Pár hétig még vitorlázom a Földközi-tengeren.

Csak hogy ez a vitorlás nyaralás kissé elvesztette a varázsát. Inkább Ilsát akarta felfedezni, mint az idegen kikötőket.

Vágyott rá, hogy a karjaiba zárja végre.

– Egy utolsó kérdés. Mit vársz az élettől, Ilsa? Mi a fontos neked?

Így legalább megtudhatja, milyen is valójában.

A lány elhúzta a kezét, és előrehajolt.

Noah átkozta magát. Miért nem azt kérdezte meg, mi a kedvenc étele?

– Hogy mit akarok?

Úgy tűnt, mintha Ilsa még soha nem gondolt volna erre. Hosszú csend után így válaszolt:

– Csak azt tudom megmondani, mi a fontos számomra: a népem, az országom, a családom. – A hangja szokatlanul vékony volt. – De hogy mit várok az élettől... – Megrázta a fejét, és szomorúan elhúzta a száját. – Azt nem tudom.

Nem kellett volna ilyen kíváncsinak lennie, amikor a lány nyilvánvalóan nehéz időszakon megy keresztül. Mit gondolt?!

– Mi a helyzet veled, Noah? Te mit akarsz?

Ez könnyű kérdés volt.

– Egészséget, jóbarátokat, szakmai kihívásokat és időt a családommal.

– Ez... tökéletesen hangzik.

Miért tűnik Ilsa olyan szomorúnak? Valami megváltozott. Valami nem stimmel vele.

– Megmondanád, hol van a fürdőszoba?

Noah összehúzta a szemöldökét. Aztán a szíve várakozásteljesen nagyot dobbant. Talán fel akar frissülni, mielőtt együtt töltik az éjszakát?